ΕΤΟΣ Δ' ΑΡΙΘ. 909 ΑΘΗΝΗΣΙ 1865 ΣΑΒΒΑΤΟΝ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΕΘΝΟΦΥΛΑΞ.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ πεντάκις τῆς ἑβδομάδος ἤτοι ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΥΗΝ καὶ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Συνδρομὴ ἐτησία διὰ τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ συνδρομητὰς δραχ. 12, ἑξαμηνιαία 6, τριμην. 3.
Διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ ἑλλην. κράτους ἐτησία δραχ. 16, ἑξαμηνιαία 8.
Διὰ τὴν ΤΟΥΡΚΙΑΝ, ΓΑΛΛΙΑΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ τιμὴ ἐτησίας συνδρομῆς δραχ. 24, διὰ τὴν ΑΥΣΤΡΙΑΝ, ΓΑΛΛΙΑΝ, ΜΕΛΙΤΗΝ, ΚΑΛΚΟΥΤΑΝ καὶ ΗΓΕΜΟΝΙΑΣ δραχ. 36.

Αἱ συνδρομαὶ προπληρώνονται. Γίνονται δ' ἐν τῇ πρωτευούσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΟΣ, κείμενον παρὰ τῇ πλατείᾳ τῆς Μητροπόλεως. Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις παρὰ τοῖς ταχυδρομ. ἐπιστάταις.

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ αἱ συνδρομαὶ γίνονται παρὰ τῷ ἑλληνικῷ ἐμπορικῷ γραφείῳ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ καὶ Ν. Ἀργυριάδῳ ἐν ΣΜΥΡΝΗ παρὰ τῷ ὑποδιευθ. τοῦ ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου κ. Αθ. Παναγιωτοπούλῳ· ἐν ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ παρὰ τῷ κ. Ἀποστ. Μυλωνᾷ· ἐν ΚΑΙΡΩ παρὰ τῷ ἑλληνικῷ προξενείῳ· ἐν ΓΑΛΑΖΕΙ παρὰ τῷ κ. Γ. Ἐυαγγελίδῃ γραμ. τοῦ ἑλληνικοῦ προξ. ἐν ΒΡΑΙΛΑ καὶ ΠΥΡΓΩ παρὰ τοῖς ἑλλην. προξ. Τσαμαδῷ καὶ Π. Βενιζέλῳ ἐν ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ παρὰ τῷ κ. Γκιῴνῃ· ἐν ΒΑΡΝΗ παρὰ τῷ Θ. Δούκᾳ· ἐν ΚΑΛΚΟΥΤΑ τῷ κ. Σαράντῃ.

Τιμὴ καταχωρήσεως δι' ἑκάστην εἰδοποίησιν μέχρι τῶν 10 στίχων δραχ. 3. Αἱ διατριβαὶ προπληρώνονται κατ' ἀποκοπήν.

ΣΗΜ. Οὐδεμία ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν διατριβὴ δημοσιεύεται χωρὶς νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ ὁ ἀρμόδιος ταχυδ. ἐπιστάτης, ὅτι προεπληρώθη τὸ ἀνάλογον ἀντίτιμον τῆς καταχωρήσεως.

Τὸ νέον ἔτος.

Εἰς τὸ ἀχανὲς καὶ πολυκύμαντον τοῦ παρελθόντος πέλαγος ἔπεσεν ἤδη μία ἔτι σταγών· τὸ σύμπαν ἐγήρασε κατὰ ἓν ἔτος, καὶ γηράσαν ἀνηβάσκει εὐθὺς ὡς ἡ ῥοδοδάκτυλος ἠὼς τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἐπὶ ταχυπόρου ἁμάξης πορευομένη χρυσώσῃ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, καὶ εὐφροσύνη καὶ θυμηδία καὶ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις διαχέεται εἰς τὰς ὄψεις τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἀφίνουσιν εἰς αὔριον τὰς λυπηρὰς καὶ καρδιοβόρους σκέψεις, μὴ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀναμίξωσιν εἰς τὸ μειδίαμα τῆς ἀρχιτειαυσίου ἡμέρας τὴν πικρίαν αὐτῶν. Δείλαιοι καὶ ἄφρονες βροτοί! Οὐδόλως ἀναμιμνησκόμεθα, ὅτι αἱ ἡμέραι ἡμῶν μαραίνονται ὡσεὶ χόρτος· οὐδόλως ἀναλογιζόμεθα, ὅτι καθὼς τὰ φύλλα τῶν ἀνθῶν καὶ δένδρων παρερχόμεθα εἰς τὴν σφοδρὰν πνοὴν τοῦ ἀνθοκτόνου Βορρᾶ, τοῦ δρεπανοφόρου Κρόνου· οὐδόλως ἔχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀπόλλυται ἓν μὲν ἄνθος ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, εἰς δὲ ῥεμβασμὸς ἀπὸ τῶν νεανικῶν καὶ τερνῶν ἡμερῶν ἐκμηδενίζεται, πρὸς δὲ τὸν χειμῶνα τοῦ βίου ἡμῶν κάμνομεν ἓν μέγα βῆμα. Ἀλλὰ λησμονοῦμεν ἐκόλως τὴν βραχύτητα τῶν ἑβδομήκοντα ἢ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα στρογγυλῶν ἐτῶν, ὅταν τὸ *μέλλον*, ἡ γλυκεῖα αὕτη ἀλλὰ καὶ ἀπατηλὴ ἐνταύτῳ ἐλπὶς ἑκάστου ἀνθρώπου, γοητεύῃ ἡμᾶς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε σπεύδοντες διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς αὐτό, οἱ μὲν ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι θὰ παρέξῃ πλοῦτον, οἱ δὲ, ὅτι θὰ γεννήσῃ τιμάς, οἱ δὲ ὅτι θὰ φέρῃ πλησίον αὐτῶν ἐρατεινόν τι καὶ ποθεινὸν ἔσθ' ὅτε καὶ πολυτάλαντον ἀντικείμενον, μένομεν ἐκθαμβοὶ ὅταν κατοπριοθέντες ποτὲ, ἴδωμεν ἐν ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν λευκὰς τρίχας, πρόδρομον τῆς χιονώδους τοῦ βίου ἡλικίας.

Πάντες κραυγάζομεν *νέον ἔτος! νέον ἔτος!* καὶ κινούμεθα ἐκτάκτως δι' αὐτό, καὶ πολλαπλασιάζονται τὰ σημεῖα τῶν ἀναμνήσεων, καὶ διασταυροῦνται τὰ ἐπισκεπτήρια καὶ συγχαρητήρια, καὶ πανταχοῦ ἀντηχεῖ μετά τινος τεψιθύμου μελῳδίας ἡ προσφώνησις: *αἴσιον καὶ εὐτυχὲς τὸ νέον ἔτος!* Ἀλλὰ τί εἶναι λοιπὸν τὸ νέον ἔτος; Μυστήριον μέγα τῆς θείας Προνοίας, δι' οὗ γηράσκοντος τοῦ ἀνθρώπου διδάσκεται ἡ ἀνθρωπότης, καὶ διδασκομένη ἀνηβάσκει, καὶ ἀνηβάσκουσα προοδεύει, καὶ προδεύουσα σπεύδει εἰς τὸν προορισμὸν αὐτῆς, εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ χρόνου καὶ τὴν τρυφὴν τῆς αἰωνιότητος. Τοιούτου ὄντος τοῦ *νέου ἔτους*, ἃς νιάσωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς κατὰ διάνοιαν καὶ ἃς πλουτίσωμεν τὸν ἀνηβάσκοντα νοῦν ἡμῶν διὰ τῶν μεγάλων ἐκείνων μαθημάτων, τὰ ὁποῖα ἀρυόμεθα ἐκ τῶν ἱστορικῶν γεγονότων. Εἰσερχόμενοι δὲ σήμερον εἰς τὸ νέον ἔτος, ἃς ῥίψωμεν ἓν βλέμμα εἰς τὸ παλαιόν, ὅπερ χθὲς ἐξέπνευσε.

Παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτεὶ τὸ ἔτος 1865, ἀλλὰ τὰ ἔχνη αὐτοῦ ἐν τῇ τροχιᾷ τῶν αἰώνων θὰ μένωσιν ἀνεξάλειπτα καὶ τὰ γεγονότα αὐτοῦ θὰ καθέξωσι πολλὰς σελίδας εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ βροτολοιγὸς Ἄρης, ὑποκύψας κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τὴν παντοδυναμίαν τῆς ζειδώρου εἰρήνης καὶ εἰς τὰ τεχνουργήματα τῆς ὀξυγράφου διπλωματίας, ἀπεχαιρέτησε τήν τε Εὐρώπην σύμπασαν καὶ τὴν αἱματόφορτον Ἀμερικανικὴν ὁμοσπονδίαν, καὶ δὲν ἐπεφάνη που ἐπιστέων τὸ βροτοκτόνον δόρυ του καὶ ἐπιβάλλων τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου. Καὶ ἂν ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς τὰ γεγονότα τοῦ ἔτους 1865, θέλομεν εὕρει καταπληκτικὴν ἀντίθεσιν μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ τῶν τελευταίων αὐτοῦ ἡμερῶν. Κατὰ τὰς ἀρχὰς μὲν αὐτοῦ περιεβόμβει εἰσέτι ἡ κλαγγὴ τῶν ὅπλων, ἐφαίνετο ἀμφίβολος ἡ συνδιαλλαγὴ καὶ ἡ εἰρήνη, κατεδιώκετο ἡ ἐλευθερία, ἐπολεμοῦντο ἀπὸ τῶν ἀγιαστηρίων τοῦ Βατικανοῦ αἱ μέγισται τῶν νεωτέρων ἀληθειῶν, ἠπειλεῖτο ἡ ἐπάνοδος τῆς κοινωνίας εἰς ζωφερώτατον καὶ μεστὸν προλήψεων παρελθόν, καὶ ἐφαίνετο ὡσεὶ μεταβαλλομένη ἡ πηγὴ τῶν ἐλπίδων καὶ τῆς χαρᾶς τῆς ἀνθρωπότητος εἰς πηγὴν κινδύνων καὶ πένθους. Ἀκολούθως ὅμως μετεβλήθησαν πάντα ταῦτα, κατέπαυσεν ὁ ἐν Ἀμερικῇ αἱματηρὸς ἀγών, διηκολύνθη τὸ ἰταλικὸν ζήτημα, συνουλώθησαν πολλαὶ ἐκ τοῦ παρελθόντος πληγαί, ἡ δὲ ζωογόνος τῆς εἰρήνης καὶ τῆς συνδιαλλαγῆς αὔρα διεσκέδασε τὸν καπνὸν τῆς ἀνθρωποκτόνου πυρίτιδος καὶ διέχυσε πανταχοῦ εὐφρόσυνον ὀσμήν.

Ἀλλὰ δυστυχῶς ἀντὶ τοῦ βροτολοιγοῦ Ἄρεως ἐφορολόγησε σκληρῶς τὴν ἀνθρωπότητα κατά τε τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Δύσιν ἡ ἐπάρατος χόλερα, ἥτις πολλὰς μυριάδας βρο-